

lægge en Plan, som den største Deel af Befolkningen kan finde sig tilfreds med. Jernbanens Vigtighed især for Jylland behøver jeg vistnok ikke at fremhæve; det er Noget, som allerede er saa anerkjendt hos Folk i Almindelighed og hos denne ærede Forsamling i Særdeleshed, saa der ei behøves Ord for at gjøre det mere tydeligt eller klarere. Det Communicationsmiddel, som tilveiebringes ved Jernbanen, er et Communicationsmiddel for alle andre. Jylland, der ligger som en Arm ud i Havet, kan mere end noget andet Land trænge til en saadan Forbindelse med Continentet, med Fastlandet og de store Markeder; den kan desuden forbinde Norge og Sverrig med sig, og Hovedlandveien kan komme til at gaae over den til de store Markeder, og vi kunne derved komme i Forbindelse med England mere, end vi alt ere. Det er derfor, at jeg indertlig ønsker en Jernbane igjennem Jylland, hvor den ogsaa kommer til at gaae; og mit Ønske er derfor — Jernbane i Jylland. — Men, idet jeg først og fremmest ønsker en Jernbane, kan jeg ikke andet end tænke paa og tale for den Egnis Interesser, hvor jeg boer, for Vestegnen af Jylland. Denne Deel af Landet har jo, saa siger man, og det vist med Sandhed, hidtil været temmelig stedmoderligt behandlet. Vi ville nødtigt have, at det skulde gaae med Jernbanen i vort Jylland, som det i sin Tid gik med Hovedlandveiene; vi contribuere og contribuere i 60 Aar til det øvrige Lands Landeveie, før vi selv kom til at nyde noget Godt af dem. Vestjylland har ligget som en D i det fjerne Ocean, adskilt fra de øvrige Dele af Landet ved sine store brede Heder med de tykke sandige Veie, adskilt fra Nordsøen ved daarlige Havne, og vi vare derfor kun anviste vor eneste Handelsforbindelse over Slesvig og Holsteen. Communicationsmidler ere derfor Noget som Vestjylland fornemmelig maa ønske. Der er i Vestjylland Udgang til megen Fremskriden, en uendelig Mængde Jorder ere uopdyrkede, som, naar der blev en større Befolkning og Folk kom til, der havde Midler og vilde sætte deres Penge deri, kunde afgive frugtbart Jordetindomme. Vi behøve kun at tænke paa det Forflag, den Idee, som for nogle Aar siden var

vakt til en Vanding ved Hjøly af de to store Strømme i Jylland, Skjernaaen og Storaanen, hvorved flere Dvdr. Mill nogen Hede kunde gjøres til frugtbare Enge. Dette ligger i Vestjyllands Natur, og, naar det derfor blot kunde komme i Communication med de rigere Dele af Landet og andre Lande, vilde vistnok dygtige Folk deri anbringe deres Kræfter for at bringe disse døde Skatte op af Muldet. Dertil kommer, at i Vestjylland kunne Baner med Lethed anlægges, idet Terrainet er derefter; der er et meget jævnt Terrain, og jeg siger vistnok ikke formeget, naar jeg siger, at man i Vestjylland i Almindelighed kunde anlægge to Mill Jernbane for det, man skal bruge til een Mill Bane paa andre Steder. Denne Lethed ved der at anlægge Jernbaner vilde gjøre, at Folkemængden, som der paa Dvdr. Milene er noget mindre end i mange andre Egne af Jylland, blev udjævnet; hvortil endnu kommer, at Folk, som boe langt fra hverandre, have mere Trang til at komme til hverandre, og altsaa ogsaa mere Trang til at benytte Jernbanen. En anden Ting, som ogsaa for Vestjylland vilde være af megen Vigtighed med Hensyn til dets Jernbane, vilde være at forbinde Fjorden med hinanden. Limfjorden har jo havt Udfælling i Vesterhavet; imidlertid tør man ikke altfor fast stole paa dets Vedbliven. Ringkjøbing Fjord har en Tid havt en maadelig Udfælling til Vesterhavet; der foreligger imidlertid Planer af dygtige Mænd, som bevise, at med en Udgift af 60—80,000 Rbd. vil der kunne faaes et godt Udlob af Ringkjøbing Fjord. Det er altsaa af Vigtighed at forbinde Ringkjøbing Fjord og Limfjorden med hinanden, da i Tilfælde af, at Aggercanal ikke skulde blive seilbar, Banen kunde gaae igjennem Ringkjøbing; desuden ere disse Fjorde lange og kunne befeiles paa mange Steder, og de ville saaledes kunne frembringe et betydeligt Dpland i Nærheden af Jernbanen. Hvad jeg derfor vil tage mig den ærbødige Frihed at anbefale til Regeringen, skulde være en Gaffelbane, som gik med een Bane langs Østkysten og med een langs Vestkysten. Jeg kjender vel ikke Jylland saa nøie, at jeg kan sige, hvor Banen aldeles nøie skulde gaae; men jeg kjender dog noget til Jylland og i Særdeleshed til